

DZIENNIK RZADOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim
Księstwem Krakowskim.

Rok 1854.

Oddział pierwszy.

Część IV.

Wydana i rozesłana dnia 17. Marca 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. März 1854.

15.

**Rozporządzenie Naczelnéj Komendy Wojskowej
z dnia 26. Grudnia 1853.,**

(Dziennik praw Państwa, część II., nr. 8., wydana dnia 17. Stycznia 1854.),

mocą którego wskazuje się władze, które wystawiać mają paszporty na broń urzędnikom, podlegającym sądownictwu wojskowemu.

Zgodnie z Ministerstwem Sprawiedliwości, Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Najwyższą Władzą Policyjną rozwiązuje się, w dodatku do rozporządzenia z dnia 2. Kwietnia 1853., nr. 63. *Dzien. pr. Pań. **) to pytanie, jaka władza upoważnioną jest do wystawiania paszportów na broń dla urzędników wojskowych, podlegających jurysdykcji wojskowej, w sposobie następującym:

Pozwolenia na posiadanie broni *z a k a z a n é j*, wystawionemi być mogą, w analogii z postanowieniem najwyższego patentu o broni, §. 9., jedynie przez władze wojskowe krajowe, t. j. przez Komendy armii, przez Komendy korpusów armii, albo téż przez Rządy cywilno-wojskowe. Do wystawienia paszportów do noszenia broni *pozwolonéj* prawo mają Komendy wojskowe placów, a w braku takowych najbliższe Komendy wojskowe stacyj, przy zachowaniu przepisów, objętych w rozporządzeniach z dnia 2. Kwietnia 1853. r. nr. 63. *Dziennika praw Państwa* i z dnia 28. Sierpnia 1853. r., *Sekeya III.*, oddział 2., nr. 2,082.

Urzędnikom wojskowym, bezpośrednio do wojska wcielonym, wystawiane będą potrzebne paszporta na broń przez ich przełożonych Komendantów wojskowych.

Przytém jednakże uważać należy, że tylko urzędnicy wojskowi, mający charakter oficerski, podobnie jak samiż oficerowie, mają nieograniczone prawo posiadania i noszenia broni.

Zaś przy udzielaniu paszportów na broń dla urzędników wojskowych, nie mających charakteru oficerskiego, warunki patentu o broni za правило służyć powinny, zatém urzędnicy wojskowi téj klasy posiadać mogą broń tak *z a k a z a n ą*, jako téż *pozwolon ą*, tylko warunkowo stosownie do przepisów patentu o broni §. 8. i §. 12.

*) *Dziennik Rządowy*, Oddział piérwszy, część XV., nr. 64., str. 150.

15.

Verordnung des Armee-Ober-Kommando's vom 26. Dezember 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, II. Stück, Nr. 8, ausgegeben am 17. Jänner 1854),

womit die Behörden bestimmt werden, von welchen an die, der Militär-Jurisdiktion unterstehenden Beamten Waffenpässe auszufertigen sind.

In Uebereinstimmung mit dem Justizministerium, dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde, findet man über die vorgekommene Anfrage, welche Behörde zur Ausfertigung von Waffenpässen an die, der Militär-Jurisdiktion unterstehenden Militärbeamten berechtigt sei, im Nachhange zu der Verordnung vom 2. April 1853, Nr. 63 des Reichs-Gesetzblattes*), Folgendes zu bestimmen:

Die Ertheilung von Besigbewilligungen für verbotene Waffen hat analog der Bestimmung des Allerhöchsten Waffenpatentes, S. 9, nur von den militärischen Landesstellen, nämlich von den Armee-Kommanden, Armee-Korps-Kommanden, oder Militär- und Zivil-Gouvernements auszugehen. Zur Ausstellung von Waffenpässen zum Tragen erlaubter Waffen werden die Militär-Plaz-Kommanden, und in deren Ermangelung die nächsten Militär-Stationen-Kommanden, unter Beobachtung der in den Verordnungen vom 2. April 1853, Nr. 63 des Reichs-Gesetzblattes, und vom 28. August 1853, Sekzion III., Abtheil. 2, Nr. 2082, enthaltenen Bestimmungen, ermächtigt.

Den unmittelbar bei den Truppen eingetheilten Militärbeamten sind die nöthigen Waffenpässe von ihren vorgesetzten Truppen-Kommandanten auszufertigen.

Dabei sind jedoch nur die, den Offizierscharakter bekleidenden Militärbeamten, gleich den Offizieren selbst, in unumschränkten Rechte zum Besitze und Tragen von Waffen zu betrachten.

Für Ertheilung von Waffenpässen an die, den Offizierscharakter nicht bekleidenden Militärbeamten haben aber die Bedingungen des Waffenpatentes zur Richtschnur zu dienen, und es haben die Militärbeamten dieser Klasse von dem Besitze sowohl der verbotenen als erlaubten Waffen, nur bedingungsweise nach den Bestimmungen des Waffenpatentes, S. 8 und S. 12, Gebrauch zu machen.

*) Landes Regierungsbblatt, erste Abtheilung, XV. Stück, Nr. 64, Seite 150.

Co się tyczy formy paszportów na broń, należy na ten cel stósować się do formularza, wydanego dla oficerów w rozporządzeniu okółowym Sekcyi III., odział 2., nr. 2,082. z dnia 28. Sierpnia 1853. roku, jednakże z tą różnicą, iż w paszportach na broń dla urzędników wojskowych, nie mających charakteru wojskowego, wyszczególnioną być powinna wyraźnie liczba i gatunek broni dozwolonej.

Arcyksiążę Wilhelm m. p.

Feldmarszałek - Porucznik.

16.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 5. Stycznia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część II., nr. 9., wydana dnia 17. Stycznia 1854.),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

którem uregulowanem zostaje dokładniej nadsyłanie preparatów patologiczno - anatomicznych, i potworów do uniwersytetów krajowych.

Ażeby przez niedokładne wypełnienie §. 7. rozporządzenia nadworniej Komisji nauk z dnia 18. Października 1811., l. 1,818., znajdującego się w Zbiorze ustaw politycznych tom 37., str. 160., Skarb Państwa nie był narażonym na ponoszenie kosztów transportu za preparata patologiczno-anatomiczne, przesłane do muzeów patologicznych, które albo nie służą do z bogacenia onychże, albo téż dla tego, iż przychodzą w złym stanie, nie mogą być użytymi, i dla tego wartości żadnej nie mają, zmienia się §. 7. wspomnionego dekretu nadwornego w taki sposób, iż wyszczególnieni w tymże paragrafie lekarze i chirurdzy, zamierzający przesłać do jakiego muzeum patologicznego preparat anatomiczno-patologiczny, winni są o tym przedmiocie zawiadomić na piśmie przełożonego właściwego zakładu, ażeby ten zarekwirować mógł preparat, jeżeli takowy dla muzeum za odpowiedni trzyma.

Tylko w takim przypadku, oraz jeżeli preparat według zdania przełożonego w muzeum patologiczném nadszedł w stanie dobrze utrzymanym, lub jeżeli zepsucie jego nie nastąpiło z winy przesłającego, tenże ma prawo żądać zwrotu kosztów z funduszu naukowego, wspomnianych w §. 7. wzmiankowanego rozporządzenia. Co się tyczy potworów przysyłanych, utrzymuje się w swój mocy §. 7. wyżej wspomnionego dekretu nadworniej Komisji nauk, zatém każdego razu zwróconemi zostaną koszta, jeżeli te przesłki dobrze utrzymanemi nadejdą.

Thun m. p.

Bezüglich der Form der Waffenpässe ist sich des für die Offiziere mit der Zirkular-Verordnung, Sekzion III., Abtheil. 2, Nr. 2082, vom 28. August 1853 hinausgegebenen Formulars zu bedienen, jedoch mit dem Unterschiede, daß in den dießfälligen Waffenpässen für Militärbeamte ohne Offizierscharakter die Zahl und die Gattung der gestatteten Waffen ausdrücklich zu benennen ist.

Erzherzog Wilhelm m. p.
Feldmarschall-Lieutenant.

16.

Verordnung des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 5. Jänner 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, II. Stück, Nr. 9, ausgegeben am 17. Jänner 1854),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die Einsendung von pathologisch-anatomischen Präparaten und Mißgeburten an die Landes-Universitäten bestimmter geregelt wird.

Um zu vermeiden, daß der Staatsschatz bei ungenauer Erfüllung des §. 7 der, in der politischen Gesetzsammlung, Band 37, Seite 160, enthaltenen Studienhofkommissions-Verordnung vom 18. Oktober 1811, Z. 1818, mit Transportkosten für, an die pathologischen Museen eingesendete, entweder zur Bereicherung derselben nicht geeignete, oder weil sie schlecht konservirt einlangen, unbrauchbare, daher werthlose pathologisch-anatomische Präparate belastet werde, findet man den §. 7 obigen Hofdekretes dahin abzuändern, daß die in diesem Paragraphen angeführten Aerzte und Wundärzte, wenn sie einem pathologischen Museum ein pathologisch-anatomisches Präparat zuzusenden gedenken, den Vorstand der betreffenden Anstalt vorläufig über den Gegenstand schriftlich in Kenntniß zu setzen haben, damit dieser das Präparat, falls er es für das Museum geeignet hält, requiriren könne.

Nur in diesem Falle und wenn das Präparat nach dem Erkenntnisse des Vorstandes des pathologischen Museums in einem gut konservirten Zustande eingelangt ist, oder wenn das etwa eingetretene Verderbniß desselben nicht dem Einsender zur Last fällt, hat dieser auf Erfaß der bezüglichlichen, im §. 7 der gedachten Verordnung ange deuteten Kosten, aus dem Studienfonde Anspruch. Hinsichtlich der Zusendung von Mißgeburten hat es bei der Anordnung des §. 7 des obzitierten Studienhofkommissions-Dekretes sein Verbleiben, und werden daher, wenn die Einsendungen gut konservirt einlangen, jedesmal die betreffenden Kosten ersetzt werden.

Thun m. p.

17.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7. Stycznia 1854.,

obowiązujące w główném i rezydencyonalném mieście Wiedniu, od dnia obwieszczenia,

którem postanowiono, iż prowadzenie ksiąg prenotacyjnych względem bud w Praterze miejsce mieć winno na przyszłość, już nie przez władzę sądową, lecz jedynie przez Urząd Nadłowezy i Komisarjat policyjny, a to li tylko końcem utrzymania w ewidencyi gruntów, oddanych do użycia obcego, tudzież dla celów policyjnych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część II., nr. 10., wydaną dnia 17. Stycznia 1854.

18.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 10. Stycznia 1854.,

obowiązująca we Węgrzech, Siedmiogrodzie, Kroacyi, Sławonii, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim,

którem rozeiągnione zostają bliższe postanowienia o zapoznaniu, wysłuchaniu i zaprzysiężeniu żandarmów jako świadków, wydane w rozporządzeniu Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 26. Września 1850., nr. 367. Dziennika praw Państwa, dla krajów koronnych, w których obowiązywała ustawa karna z roku 1803., także i na Węgry, Siedmiogród, Kroację, Sławonię, Województwo Serbskie i Banat Temeski.

Obacz Dziennik praw Państwa, część II., nr. 11., wydaną dnia 17. Stycznia 1854.

19.

Ogłoszenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 11. Stycznia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część II., nr. 12., wydana dnia 17. Stycznia 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, należących do ogólnego obrębu celnego,

tyczące się rozwiązania urzędu celnego w Niklasdorf.

Z powodu uregulowania urzędów celnych, na granicy ku Państwom Związku celnego położonych, rozwiązuje się urząd celny boczny I. klasy w Niklasdorf w Szląsku Austriackim z dniem 1. Lutego 1854. roku.

17.

Verordnung des Justizministeriums vom 7. Jänner 1854,

wirksam für die Haupt- und Residenzstadt Wien, vom Tage der Kundmachung,

wodurch verfügt wird, daß die Führung der Vormerkbücher über die Praterhütten in Zukunft nicht mehr durch die Gerichtsbehörde, sondern lediglich von Seite des Oberstjägermeister-Amtes und des Polizei-Kommissariates, und zwar nur behufs der Evidenthaltung der in fremde Benützung überlassenen Grundstücke, dann zu polizeilichen Zwecken stattzufinden hat.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, II. Stück, Nr. 10, ausgegeben am 17. Jänner 1854.

18.

Erlaß des Justizministeriums vom 10. Jänner 1854,

wirksam für Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien, Slawonien, die serbische Wojwodschast und das Temeser Banat,

womit die, mit Verordnung des Justizministeriums vom 26. September 1850, Nr. 367 des Reichs-Gesetzblattes, für die Kronländer, wo das Strafgesetz vom Jahre 1803 in Wirksamkeit war, erlassenen näheren Bestimmungen über die Vorladung, Abhörnung und Beeidigung der Gensd'armen als Zeugen, auch auf Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien, Slawonien, die serbische Wojwodschast und das Temeser Banat ausgedehnt werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, II. Stück, Nr. 11, ausgegeben am 17. Jänner 1854.

19.

Kundmachung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 11. Jänner 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, II. Stück, Nr. 12, ausgegeben am 17. Jänner 1854),

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

die Aufhebung des Zollamtes Niklasdorf betreffend.

Aus Anlaß der Regulirung der an der Grenze gegen die Zollvereinsstaaten gelegenen Zollämter wird das Nebenzollamt I. Klasse zu Niklasdorf in österreichisch-Schlesien mit 1. Februar 1854 außer Wirksamkeit gesetzt.

20.

**Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Handlu
z dnia 16. Stycznia 1854.,**

(Dziennik praw Państwa, część II., nr. 13., wydana dnia 17. Stycznia 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, należących do ogólnego Obrębu celnego,

**tyczące się dodatku pieniężnego, mającego być opłacanym przy
opłacie cła w ciągu miesiąca Lutego 1854. roku.**

Dla wyrównania kursu pieniędzy papierowych przy opłacaniu należności celnych na zasadzie §. 17. uwag wstępnych do taryfy celnój, należy w miesiącu Lutym 1854. roku dopłacać siedmnaście i pół procentów na każde sto reńskich.

Baumgartner m. p.

20.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 16. Jänner 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, II. Stück, Nr. 13, ausgegeben am 17. Jänner 1854),

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

in Betreff des im Monate Februar 1854 bei Entrichtung der Zollgebühren zu zahlenden Aufgeldes.

Zur Ausgleichung des Papiergeld-Kurses bei der Entrichtung der Zollgebühren im Grunde des §. 17 der Vorerinnerung zum Zolltarife, ist im Monate Februar 1854 für je Einhundert Gulden ein Aufgeld von siebenzehn ein halb Prozent aufzuzahlen.

Baumgartner m. p.

